

ÎNCHEIERE

16 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Novac
Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Tamara Tereșcenco, reprezentată de către avocatul Nicolae Strulea

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Valeri Veșca împotriva Tamarei Tereșcenco cu privire la anularea certificatului de proprietate și recunoașterea dreptului de proprietate

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2014 prin care a fost respins ca neîntemeiat apelul declarat de Tamara Tereșcenco și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 15 august 2013, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 01 martie 2013, Valeri Veșca a depus cerere de chemare în judecată împotriva Tamarei Tereșcenco cu privire la anularea certificatului de proprietate și recunoașterea dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii a indicat că la 13 august 1977 a încheiat căsătoria cu Tamara Tereșcenco, pe atunci ambii fiind angajați la fosta uzină „Електроточприбор” în prezent „Introscoп”.

Menționează că din căsătorie au doi copii comuni - Natalia și Ana.

Afirmă că în baza deciziei Comitetului Executiv orașenesc Chișinău, nr. 21/5 din 02 noiembrie 1985 a fost fondată cooperativa de construcție a locuințelor nr. 145, iar la propunerea administrației de a procura apartament în rate s-au înscris ca membri ai cooperativei nr. 145, cu cota de participare de zece mii opt sute nouă ruble, pentru un apartament cu trei odăi.

Relatează că în același an a fost dat în exploatare blocul locativ din str. Albișoara bl 84/3.

Indică că ultima rată a fost achitată în anul 1991, nemijlocit din veniturile comune.

Mai menționează că la 06 aprilie 2010 a fost desfăcută căsătoria, însă viza de domiciliu a rămas la adresa veche - str. Albișoara, bl. 84/3, ap. 4.

Susține că nu a solicitat partajarea averii în urma divorțului, deoarece considera că-i revine ½ cotă-parte ca proprietate devălmașă.

Afirmă că din certificatul eliberat de OCT Chișinău din 11 decembrie 2012 a constatat că dreptul de proprietate asupra apartamentului este înregistrat cu una cotă parte după fosta soție, Tamara Tereșenco în temeiul certificatului de proprietate nr. 78 din 30 iulie 2012 eliberat de CCL nr. 145, înregistrat la OCT Chișinău sub numărul 0100/12/113498 la data de 04 septembrie 2012, adică după divorț.

Consideră că prin înscrisul menționat îi este lezat dreptul de proprietate asupra apartamentului nr. 4, din str. Albișoara bl 84/3, mun. Chișinău.

Își întemeiază acțiunea în baza art. 171 alin. (1), art. 336, 370, 371, 373 alin. (1) Cod civil, art. 122 alin. (4) Cod locativ și art. 5, 7, 166-167, 174 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, declararea nulă a certificatului de proprietate nr. 78 din 30 iulie 2012, eliberat de CCL nr. 145 pe numele Tamarei Tereșenco, pe apartamentul nr. 4, bloc 84/3, str. Albișoara, mun. Chișinău cu radierea înscrierii dreptului de proprietate din registrul bunurilor imobile, recunoașterea dreptului de proprietate a câte 1/2 cotă parte după Valeri Veșca și Tamara Tereșenco asupra apartamentul nr. 4 din str. Albișoara 84/3, mun. Chișinău cu numărul cadastral 0100417.132.01.004, cu înscrierea dreptului de proprietate în registrul bunurilor imobile la OCT Chișinău. În vederea asigurării acțiunii a solicitat aplicarea interdicției la înstrăinarea apartamentului nr. 4 din str. Albișoara 84/3, mun. Chișinău cu numărul cadastral 0100417.132.01.004.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 15 august 2013 acțiunea a fost admisă, declarat nul certificatul de proprietate nr. 78 din 30 iulie 2012, eliberat de CCL nr. 145 pe numele Tamarei Tereșenco asupra apartamentului nr. 4, bloc 84/3, str. Albișoara, mun. Chișinău cu radierea înscrierii dreptului de proprietate din registrul bunurilor imobile și recunoscut dreptul de proprietate a câte 1/2 cotă parte după Valeri Veșca și Tamara Tereșenco asupra apartamentului nr. 4 din str. Albișoara 84/3, mun. Chișinău cu numărul cadastral 0100417.132.01.004, cu înscrierea dreptului de proprietate în registrul bunurilor imobile ținut de OCT Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2014 a fost respins ca neîntemeiat apelul declarat de Tamara Tereșenco și menținută hotărârea primei instanțe.

La 30 aprilie 2014, Tamara Tereșenco, reprezentată de către avocatul Nicolae Strulea a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu dispunerea scoaterii cererii de pe rol.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia contestată menționând că în cererea de apel, ea a solicitat anularea hotărârii primei instanțe din motiv că aceasta a admis mai multe încălcări procesuale privind punerea pe rol a cererii precum și a examinat cauza în lipsa pârâtei, fără a respecta procedura de citare legală.

Menționează că instanța de apel în motivarea deciziei a concluzionat că Valeriu Veșca în instanța de apel a confirmat că a depus și a semnat cererea de chemare în judecată iar interesele sale au fost reprezentate de avocatul Vasile Geru, în baza mandatului seria MA nr. 0250139 din 15 mai 2013 și contractul încheiat din 22 aprilie 2013. Iar în partea ce ține de examinarea pricinii în absența pârâtei, în apelul declarat și în instanța de apel, Tamara Tereșenco a solicitat rejudecarea pricinii de instanța de apel.

Menționează recurenta că în cererea de apel a invocat că la 01 martie 2013, a fost depusă o cerere din numele fostului său soț, Valeri Veșca, însă în realitate acesta nu a depus asemenea cerere și nu a semnat și nici nu a împuternicit pe nimeni să facă acest lucru în numele său, în realitate cererea fiind semnată de fiica lor comună Natalia Goriniuc.

Afirmă că din procesul-verbal al ședinței de judecată din 15 mai 2013 se observă că la ședință s-a prezentat avocatul reclamantului - Vasile Geru care a anexat mandatul Seria MA nr. 0250139 completat la aceeași dată și care la fel nu este semnat de Valerii Veșca, iar în dreptul semnăturii clientului de pe verso este scris „Veșca” cu caractere chirilice, care la fel au fost scrise de Natalia Goriniuc.

Indică că acest lucru se observă foarte ușor prin compararea înscrisurilor, fapt care nu a fost luat în considerație de către instanța de fond, încălcând regulile de stabilire a participanților la proces.

La fel, consideră că acest fapt se confirmă și prin solicitarea depusă la 20 februarie 2013 Președintelui CCL-145, de către avocatul Vasile Geru prin care a solicitat anumite informații referitor la obiectul litigiului dat, adică apartamentul din str. Albișoara 84/3, ap. 4, în care indică că face această solicitare în temeiul contractului de asistență juridică din 01 februarie 2013 nr. 15 semnat de el și Natalia Goriniuc în calitate de client.

Consideră că avocatul care a participat la proces nici nu a fost împuternicit de reclamant să-i reprezinte interesele, fapt ce denotă că instanța de fond a încălcat regulile de admitere în proces a unui reprezentat în lipsa împuternicirilor reclamantului.

Cu referire la art. 170 alin. (1) lit. e) CPC menționează că instanța de fond urma să restituie cererea ca fiind depusă de o persoană neîmputernicită.

Remarcă că instanța de fond a ignorat și prevederile art. 267 lit. g) CPC.

Mai relatează că în cererea de chemare în judecată este indicată adresa reclamantului ca fiind Chișinău, str. Albișoara 84/3 ap. 4, dar care în realitate este Chișinău, str. I. Creangă 10/4, ap. 4, întrucât în apartamentul aflat în litigiu reclamantul nu mai locuiește începând cu anul 2000 adică mai bine de 13 ani.

Consideră că acest fapt de asemenea a fost făcut intenționat de avocat și fiica Natalia Goriniuc pentru a ascunde de Valeri Veșca existența acestui proces.

Invocă nerespectarea de către prima instanță a procedurii legale de citare, deoarece fiind citată și prezentându-se la 11 aprilie 2013, a fost înștiințată că la această dată nu a fost planificată ședința, însă despre o altă dată va fi anunțată ulterior prin intermediul poștei, fapt ce nu a fost îndeplinit.

Totodată afirmă că citația publică a fost făcută contrar legii, deoarece locul aflării ei se știa cu certitudine.

Este de opinia că instanța de apel, dispunând de asemenea probe urma să emită o decizie de casare integrală a hotărârii instanței de fond cu scoaterea cererii de pe rol, însă din motive incerte, adică simpla declarație a intimatului Valerii Veșca, precum că acesta a depus și a semnat cererea de chemare în judecată, instanța de apel a considerat că este suficient de a demonstra legalitatea depunerii acesteia, contrar probelor existente la dosar care confirmă cu certitudine contrariul.

Or, prin simpla contrapunere a semnăturilor de pe copia buletinului intimatului și a celor depuse pe cerere și mandatul avocatului este evident că sunt diferite și

executate de persoane diferite, ba mai mult, chiar este și evident cine le-a depus, adică fiica Natalia Goriniuc, în lipsa oricărei împuterniciri.

Mai susține că instanța de apel a interpretat eronat motivele invocate de ea în cererea de apel, considerând că examinarea cauzei de către instanța de fond în lipsa citării legale, nu constituie temei de casare deoarece dânsa a solicitat în cererea de apel cât și în ședința de judecată examinarea cauzei în fond, ceea ce nu corespunde adevărului.

Relatează că în cererea de apel ea nu a invocat nici o circumstanță ce ține de fondul cauzei, nu a cerut expres examinarea fondului iar în ședința de judecată, reprezentantul său Nicolae Strulea, a solicitat casarea hotărârii cu scoaterea cererii de pe rol invocând încălcările procedurale menționate anterior, comise de instanța de fond.

Consideră că circumstanțele menționate au dus la soluționarea greșită a litigiului.

Afirmă că copia deciziei recurate a primit-o prin intermediul poștei la 03 martie 2014.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 28 februarie 2014, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire nr. 766 (f. d. 67).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen la 30 aprilie 2014.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Tamara Tereșenco, reprezentată de către avocatul Nicolae Strulea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Tamara Tereșcenco, reprezentată de către avocatul Nicolae Strulea, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Tamara Tereșcenco, reprezentată de către avocatul Nicolae Strulea ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Tamara Tereșcenco, reprezentată de către avocatul Nicolae Strulea se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii

Oleg Sternioală

Ala Cobăneanu